

قانون 158 : قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و بخشی از هزینه های ضروری به کارکنان دولت

قانون پرداخت پاداش پایان خدمت و بخشی از **هزینه** های ضروری به کارکنان دولت

ماده ۱ - به کارکنان رسمی، ثابت و دارای عناوین مشابه وزارتخانه ها، مؤسسات و شرکت های دولتی مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۰ نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و اعضای هیأت علمی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی مشمول مقررات استخدامی هیأت علمی دانشگاه تهران - هنگام بازنشستگی، از کارافتادگی یا فوت در مقابل کلیه سوابق خدمت دولتی به ازای هر سال خدمت معادل یک ماه آخرین حقوق و فوق العاده های دریافتی که ملاک کسور بازنشستگی است به عنوان پاداش پایان خدمت پرداخت می شود، خدمت مازاد بر سی سال در پرداخت پاداش موضوع این قانون قابل احتساب نخواهد.

تبصره ۱ - در صورتی که سابقه خدمت مستخدم از سی سال کمتر باشد، پاداش به نسبت سال های خدمت محاسبه و پرداخت می شود. در این محاسبه کسر سال معادل یک سال منظور می شود.

تبصره ۲ - در صورت فوت مستخدم، پاداش موضوع این ماده به وزارت قانونی مستخدم متوفی، موضوع ماده (۸۶) قانون استخدام کشوری تعلق می گیرد.

تبصره ۳ - به مستخدمان شاغل که شهید، از کارافتاده یا فوت شوند، پاداش موضوع ماده (۱) به طور کامل پرداخت می شود.

ماده ۲ - به ازای هر بار محکومیت اداری در ده سال آخر خدمت، یک ماه از پاداش پایان خدمت مستخدم کسر می شود.

ماده ۳ - در موارد زیر به کارکنان موضوع ماده (۱) یا ورثه بلافصل آنان، معادل بیست برابر حداقل حقوق مبنای قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۰ به عنوان **کمک هزینه** پرداخت می شود.

- **کمک هزینه ازدواج** در مورد **ازدواج** دائم خود و فرزندان مستخدمین شاغل، بازنشسته از کار افتاده و متوفی فقط یک بار حسب مورد.

- **کمک هزینه** در مورد فوت مستخدم شاغل، بازنشسته و افراد تحت تکفل وی.

تبصره - مشمولان قانون کار از این لحاظ تابع مقررات و ضوابط مربوط به خود هستند.

قانون فوق مشتمل بر سه ماده و سه تبصره در جلسه روز چهارشنبه بیست و ششم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۵.۲.۲۷ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رییس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری